

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 2Nt/19/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4423010300
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Cviková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2023:4423010300.3

Uznesenie

Okresný súd Nové Zámky v konaní pred senátom, zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Diany Cvikovej a prísediacich Oľgy Andrejkovej a Jozefa Drugu, v trestnej veci odsúdeného D. H. pre zločin vydierania spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona a iné, v konaní o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania na verejnom zasadnutí, konanom v Nových Zámkoch dňa 28.09.2023, takto

rozhodol:

Súd podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku návrh odsúdeného D. H., nar. XX.XX.XXXX v F. W., trvale bytom C. nad W., P. č. XXX/XX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVV a ÚVTOS Leopoldov, na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 4T/53/2016 z 2.11.2017 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 1To/6/2018, právoplatným dňa 28.2.2018 z a m i e t a, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

odôvodnenie:

Odsúdený D. H. podal Okresnému súdu Nové Zámky dňa 22.05.2023 návrh na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 4T/53/2016 z 02.11.2017, právoplatným dňa 28.02.2018 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp.zn. 1To/6/2018 z 28.02.2018, dôvodiac nezákonným zložením senátu súdu I. stupňa, ktorý vo veci rozhodoval, a to z hľadiska obsadenia senátu prísediacimi sudcami, poukazujúc na viaceré rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva ako aj na nález Ústavného súdu SR sp.zn. III ÚS 287/2020 z 28.01.2021.

Súd za účelom rozhodnutia o podanom návrhu na povolenie obnovy konania určil termín verejného zasadnutia, na ktorom vypočul odsúdeného, vykonal dokazovanie oboznámením spisov Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 4T/53/2016, 1Nt/2/2019, 2Nt/4/2021 a 1Nt/11/2022.

Odsúdený na verejnom zasadnutí návrh na povolenie obnovy konania rozšíril s tým, že sa trestného činu, z ktorého bol uznaný vinným, nedopustil a mal za to, že súdy v pôvodnom konaní vyhodnotili vykonané dôkazy v jeho neprospech, nevykonali ním navrhované dôkazy, ktoré by preukázali, že poškodená klamala a krivo ho obvinila, pretože ju chcel oznámiť na polícii za zneužívanie dcéry na žobranie. Podľa obžalovaného tak súdy konali preto, aby zakryli trestnú činnosť sociálnej kurátorky, jej krivú výpoveď, marenie spravodlivosti a nahovorenie poškodenej na podanie trestného oznámenia. V tejto súvislosti poukázal na konkrétne časti výpovedí poškodenej U. H. a svedkyne D. T. v pôvodnom konaní, poskytujúc svoje vlastné hodnotenie týchto dôkazov, tiež na rozhodnutia polície o ním podanom trestnom oznámení na poškodenú za zneužívanie dcéry na žobranie, informácie, ktoré odzneli v relácii S. v televízii E. dňa 10.12.2015 a tiež na SMS správy poškodenej, ktoré mu posielala a ktoré má k dispozícii vo svojom mobilnom telefóne. Namietal tiež to, že nebolo vyhovené jeho návrhu na znalecké skúmanie vierohodnosti výpovede poškodenej a svedkyne T., opakovane uvádzal, že poškodená klamala v otázke ich spolužitia, tiež ho počas spolužitia podvádzala s viacerými mužmi, o čom svedčí rozhodnutie Okresného súdu Piešťany o zapretí jeho otcovstva k dieťaťu poškodenej a poukázal aj na

to, že poškodená odišla do F. W. ráno po telefonáte, ale trestné oznámenie podala až o 16.00. hod. Odsúdený vo svojom prednese na verejnom zasadnutí opakovane označoval postup súdu I. a II. stupňa v pôvodnom konaní za nezákonný, ich hodnotenie dôkazov za nesprávne, predovšetkým vo vzťahu k hodnoteniu vierohodnosti výpovede poškodenej a s tým, že sa súdy náležite nevysporiadali s jeho obhajobnými námietkami a nevykonali ním navrhované dôkazy, svedčiace v jeho prospech.

Odsúdený návrh na povolenie obnovy konania doplnil písomne aj prostredníctvom svojho obhajcu, a to písomným podaním z 30.08.2023. V tomto uvádzal, že považuje za preukázané svoje tvrdenia, že poškodená klamala z dôvodu zlej finančnej situácie, v dôsledku čoho vylákala dobrovoľnou zvierkou od ľudí finančné prostriedky minimálne vo výške 3.000,- Eur a množstvo vecí a tiež aj to, že poškodená ho podvádzala, o čom svedčí rozsudok Okresného súdu Piešťany sp.zn. 15Pc/35/2017, ktorým bolo na návrh poškodenej zapreté jeho k dieťaťu poškodenej, nar. XX.XX.XXXX. Za dôvod na povolenie obnovy konania označil tiež skutočnosť, že poškodená je nedôveryhodná a práve táto sa podľa jeho názoru dopúšťala trestnej činnosti na ich spoločnej maloletej dcére, ktorú nútila žobrať a následne vyžobrané peniaze minula v herniach, z ktorého dôvodu na poškodenú podal trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania trestného činu obchodovania s ľuďmi podľa § 179 odsek 2, odsek 3 písmeno d), písmeno f) Trestného zákona a ktoré trestné oznámenie bolo odmietnuté iba z dôvodu, že voči poškodenej bolo začaté trestné stíhanie pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 Trestného zákona a skutok, pre ktorý bolo podané trestné oznámenie, spadá pod konanie definované v § 208 Trestného zákona a v tejto súvislosti označil uznesenie o odmietnutí trestného oznámenia sp.zn. ČVS:UHCP-1/NJ-Z-2020. Tiež považoval za preukázané, že prerušenie trestného stíhania voči poškodenej, ktoré začalo na základe ním podaného trestného oznámenia pre podozrenie zo spáchania trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 Trestného zákona, bolo nezákonné, pretože v konaní boli produkované usvedčujúce výpovede svedkov voči poškodenej, tieto skutočnosti však vyšetrovatelka nevzala do úvahy a ani prokurátor, ktorý zamietol jeho sťažnosť voči uzneseniu o prerušení trestného stíhania a v tejto súvislosti poukázal na odôvodnenie sťažnosť zamietajúceho uznesenia prokurátora Okresnej prokuratúry Komárno sp.zn. 1Pv/405/19/4401. Odsúdený v doplnení návrhu na povolenie obnovy konania znovu uvádzal, že poškodená klamala v úmysle vylákať od tretích osôb peniaze podvodným spôsobom (poukazujúc na upútavku na reláciu v televízii Markíza) a tiež aj v otázke ich spolužitia, o čom prekladal spoločnú fotografiu z času, keď mala mať ich dcéra 4 roky. Predložil tiež dochádzkový list zo zamestnania s tým, že dňa 21.10.2015, keď poškodená opustila domácnosť, bol v práci a musel odísť skôr, nakoľko išiel za manželkou a dcérou. V doplnení návrhu na povolenie obnovy konania vo zvyšnej časti poukazoval na konkrétny obsah dôkazov z pôvodného konania: výpoveď poškodenej na hlavnom pojednávaní dňa 30.03.2017, svedkyne P. na hlavnom pojednávaní dňa 12.09.2017, znalecký posudok zo znaleckého skúmania poškodenej, výpoveď svedkyne E.. T. na hlavnom pojednávaní dňa 04.05.2017 a jej výpoveď v prípravnom konaní dňa 21.11.2015, výpoveď znalca E.. P. W. na hlavnom pojednávaní dňa 10.08.2017, výpoveď znalca PhDr. Máthého na hlavnom pojednávaní dňa 02.11.2017, výpoveď poškodenej v prípravnom konaní dňa 18.01.2016, konfrontáciu medzi obvineným a svedkom z 09.02.2016 a výpoveď svedkyne I. E. na hlavnom pojednávaní z 24.08.2017. Tiež zopakoval, že v jeho mobilnom telefóne, ktorý je zaistený v ÚVTOS Leopoldov, sa nachádzajú SMS správy, ktoré mu poškodená písala, že ak za ňou bude chodiť, podá na neho oznámenie za týranie, vydieranie a prenasledovanie, čo potvrdzuje jeho tvrdenia.

Zo spisu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 4T/53/2016 súd zistil, že rozsudkom z 02.11.2017, právoplatným dňa 28.02.2018 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp.zn. 1To/6/2018 z 28.02.2018 bol D. H. uznaný vinným spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona s obžalovanou U. P. zo zločinu vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na ust. § 47 odsek 2 Trestného zákona, ust. § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona a § 127 odsek 4 Trestného zákona.

Za to mu súd uložil trest odňatia slobody s použitím § 189 odsek 2 Trestného zákona a § 47 odsek 2 Trestného zákona vo výmere 25 rokov a na výkon trestu odňatia slobody ho zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia a tiež mu bol uložený ochranný dohľad na dobu 2 roky. Dovoľanie odsúdeného bolo uznesením Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Tdo/57/2018 z 27.09.2018 odmietnuté.

Uznesením Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 1Nt/2/2019 z 28.11.2019 bol zamietnutý návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania v predmetnej trestnej veci, pričom sťažnosť odsúdeného bola zamietnutá uznesením Krajského súdu v Nitre sp.zn. 2Tos/45/2020 z 17.06.2020 ako nedôvodná.

Už tento predchádzajúci návrh na povolenie obnovy konania odsúdený odôvodňoval okrem potrebou znovu prehodnotenia v pôvodnom konaní vykonaného dokazovania aj tým, že súd v pôvodnom konaní nepovolil všetky dôkazy v jeho prospech, pričom osobitne poukazoval na obsah jeho mobilného telefónu v podobe audiovizuálneho záznamu a SMS správ, z ktorých má vyplývať, že poškodená sa mu opakovane vyhrážala tým, že ho dá uväzniť.

Uznesením Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 2Nt/4/2021 z 08.04.2021, právoplatným dňa 01.05.2021, bol zamietnutý ďalší návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania v predmetnej trestnej veci. Aj v tomto ďalšom návrhu na povolenie obnovy konania odsúdený žiadal oboznámiť obsah jeho mobilného telefónu, zaisteného v pôvodnom konaní, dôvodil tiež tým, že dôvodom jeho obvinenia zo strany poškodenej bol fakt, že už v tom čase bola tehotná s iným mužom, podľa názoru odsúdeného sa súd v pôvodnom konaní týmito skutočnosťami vôbec nezaoberal, v opačnom prípade by dospel k záveru, že poškodená si obvinenie vymyslela a žiadal preto opätovne vyhodnotiť skutočnosti, vyplývajúce zo spisu a to v kontexte s mobilným záznamom v jeho mobilnom telefóne.

O ďalšom návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania v predmetnej trestnej veci Okresný súd Nové Zámky rozhodol uznesením sp.zn. 1Nt/11/2022 z 08.09.2022, právoplatným dňa 19.10.2022 v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Nitre sp.zn. 2Tos/88/2022 z 19.10.2022 a ktorým bol zamietnutý. V tomto konaní sa odsúdený povolenia obnovy konania domáhal na základe ním predloženého rozsudku Okresného súdu Piešťany sp. zn. 15Pc/35/2017 z 31.3.2022 o zapretí otcovstva odsúdeného k maloletému dieťaťu F. H., nar. X.X.XXXX, v rámci ktorého bolo určené, že odsúdený nie je otcom mal. dieťaťa, tvrdenia, že poškodená klamala počas kontrol sociálnej kurately, že nežijú v spoločnej domácnosti, napriek opaku, čoho dôkazom sú podľa neho fotky, tiež na základe znaleckého posudku znalcov E. W. a E. R., ktorí poukazovali na sklony poškodenej k zveličovaniu a vyfarbovaniu skutočností, tiež predložil uznesenie OR PZ, odbor kriminálnej polície Komárno sp. zn. ČVS: ORP-545/1-VYS-KN-2019 MA z 28.1.2021 o prerušení trestného stíhania vo veci zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona ako aj uznesenie prokurátora Okresnej prokuratúry Komárno sp. zn. 1Pv 405/19/4401 z 9.3.2021, ktorým zamietol sťažnosť odsúdeného proti vyššie uvedenému uzneseniu o prerušení trestného stíhania a tiež uznesenie PPZ, ÚHCP, Národnej jednotky boja proti nelegálnej migrácii, oddelenie operatívnej činnosti a vyšetrovania Západ sp. zn. ČVS: UHCP-1/NJ-Z-2020 z 27.1.2020, ktorým bola podľa § 197 odsek 1 písmeno d) Trestného poriadku vec trestného oznámenia D. H. pre podozrenie zo spáchania trestného činu obchodovania s ľuďmi podľa § 179 Trestného zákona odmietnutá.

Podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenia od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, slúžiacim na odstránenie nedostatkov v skutkových zisteniach Trestným poriadkom vymedzených právoplatných rozhodnutí, a to na základe nových skutočností alebo dôkazov, súdu v pôvodnom konaní neznámych. Novým dôkazom sa rozumie jednak dôkaz, ktorý nebol vykonaný v pôvodnom konaní a jednak dôkaz, ktorý síce v pôvodnom konaní vykonaný bol, ale jeho obsah je nový. Novou skutočnosťou je objektívne existujúci jav, ktorý je v tej istej veci dôkazom, môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci, pričom túto novú skutočnosť je potrebné v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania preukázať novými a konkrétnymi dôkazmi. Novými skutočnosťami a dôkazmi preto nie sú tie, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisov, a to ani vtedy, keď sa s nimi súd v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa pomýlil pri hodnotení dôkazov, prípadne ich nesprávne vyhodnotil (R 35/1988, R 6/1997). Účelom konania o povolení obnovy konania je výlučne posúdenie, či existujú nové skutočnosti a dôkazy, ktoré neboli orgánom, ktoré vo veci rozhodovali, skôr známe a či by tieto samé o sebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už skôr známymi, odôvodniť iné, než pôvodné rozhodnutie. Obnova konania totiž neslúži a ani nesmie slúžiť na preverovanie zákonnosti a dôvodnosti pôvodného rozhodnutia a správnosti postupu konania, ktoré mu predchádzalo.

Súd vykonaným dokazovaním na verejnom zasadnutí dospel k záveru, že z odsúdeným podaného návrhu na povolenie obnovy konania nevyplývajú žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, t.j. také, ktoré by vyšli najavo po nadobudnutí právoplatnosti vyššie citovaného rozsudku Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 4T/53/2016 z 02.11.2017 a ktoré by súčasne samé o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi skôr známymi odôvodňovali iné rozhodnutie o vine alebo o treste v zmysle § 394 odsek 1 Trestného poriadku.

Pokiaľ ide o odsúdeným pôvodne v písomnom návrhu na povolenie obnovy konania z 22.05.2023 ako jediný uvádzaný dôvod, spočívajúci v podľa neho nezákonnom zložení senátu Okresného súdu Nové Zámky, ktorý rozhodol vo veci sp.zn. 4T/53/2016, súd v nadväznosti na vyššie uvedené, z ust. § 394 odsek 1 Trestného poriadku vyplývajúce podmienky pre povolenie obnovy konania, považuje za potrebné zdôrazniť, že dôvodom na povolenie obnovy konania môže byť iba nová skutková okolnosť, ktorou rozhodnutie Ústavného súdu SR v inej trestnej veci a iného odsúdeného, nie je a svojou povahou ani byť nemôže. Takouto novou skutkovou okolnosťou podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku nie je a ani nemôže byť ani pochybnosť o zákonnosti zloženia súdu v pôvodnom konaní, na odstránenie ktorého prípadného pochybenia je v Trestnom poriadku určený iný mimoriadny opravný prostriedok ako aj ustanovené podmienky jeho uplatnenia. S poukazom na uvedené súd konajúci o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania tento konkrétny, odsúdeným dosiaľ neuplatnený dôvod na povolenie obnovy konania, vyhodnotil v zmysle ust. § 394 Trestného poriadku ako nespôsobilý obnovu konania privodiť, keďže predstavuje snahu odsúdeného o neprípustnú revíziu súdu v konaní o mimoriadnom opravnom prostriedku, na taký účel Trestným poriadkom neurčenom.

Súd však dospel k záveru, že obnovu konania v prejednáwanej veci neodôvodňujú ani ostatné, v priebehu verejného zasadnutia odsúdeným prednesené dôvody. Odsúdený totiž svoj návrh na povolenie obnovy konania vo zvyšnej časti zakladá výlučne (a to opakovane ako v predchádzajúcich ním podaných návrhoch na povolenie obnovy konania a vo vzťahu k poslednému z nich dokonca úplne zhodne) na znovu prezentácii svojej obrany z pôvodného konania v prejednáwanej veci, založenej na spochybňovaní výpovede poškodenej a ostatných dôkazov, zotrúvaní na stanovisku o svojej nevine, poskytujúc svoje vlastné hodnotenie v pôvodnom konaní vykonaných dôkazov a to ako odlišného od hodnotenia týchto dôkazov súdom I. aj II. stupňa v pôvodnom konaní a poukazujúc na to, že súd v pôvodnom konaní odmietli vykonať ním navrhované dôkazy.

V tejto súvislosti osobitne upriamuje pozornosť na obsah zápisníc z hlavného pojednávania v pôvodnom konaní, z ktorých vyplýva, že obhajoba už v tom čase navrhovala zabezpečiť mobilný telefón obžalovaného a zisťovať jeho obsah, tiež vykonať dôkaz oboznámením obsahu televíznej relácie Reflex ako aj pribrať znalca za účelom skúmania vierohodnosti výpovede poškodenej a svedkyne E.. T. a súčasne aj to, že súd o týchto dôkazných návrhoch obhajoby aj rozhodol (na hlavnom pojednávaní z 02.11.2017 ich vykonanie odmietol) a v rámci odvolacích námietok odsúdeného voči odsudzujúcemu rozsudku sa so správnosťou tohto postupu súdu I. stupňa vysporiadal aj odvolací súd vo svojom rozsudku (strana 7. prvý odsek zhora písomného vyhotovenia rozsudku súdu II. stupňa). V nadväznosti na tieto odsúdeným uvádzané dôvody na povolenie obnovy konania preto súd musí nevyhnutne konštatovať, že tento nespĺňa základnú podmienku pre postup podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku, pretože v žiadnom prípade nejde o dôkazy ani skutočnosti nové, t.j. súdom v pôvodnom konaní neznáme a z dôvodu absencie tejto základnej podmienky súd preto nie je povinný sa zaoberať ani ich obsahom z toho hľadiska, či by mohli odôvodniť samé o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi skôr známymi iné rozhodnutie vo veci.

Súčasne súd zistil, že odsúdený aj v pôvodnom konaní tak ako v podanom návrhu na povolenie obnovy konania opakovane uvádzal, že poškodenej ho mala podvádzať s inými mužmi, chodievať do herní, zneužívať ich dcéru na žobranie, mala podľa neho klamať v úmysle vylákať od ľudí zbierkou financie a vecné dary, tiež klamať v otázke ich spolužitia, v ktorom smere aj kládol poškodenej a vypočúvaným svedkom na hlavnom pojednávaní otázky a aj vtedy uvádzal, že podal návrh na zapretie otcovstva voči dieťaťu poškodenej. Ako je zrejmé z odôvodnenia rozsudku súdu I, aj II. stupňa, súdy v pôvodnom konaní hodnotili dôkaz výpoveďou poškodenej, a to nielen jednotlivo, ale aj v súvislostiach s ostatnými vykonanými dôkazmi a dospeli k záveru o jej vierohodnosti z dôvodov, uvedených v odôvodnení ich rozhodnutí. Z uvedeného vyplýva, že ani v tomto smere návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania neobsahuje žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by súdu v pôvodnom konaní neboli známe.

Vo zvyšnej časti návrh odsúdeného predstavuje iba jeho vlastné hodnotenie výpovede poškodenej, nestotožňujúc sa s hodnotením tohto dôkazu jednotlivo ako aj v kontexte s ostatnými dôkazmi súdom I. a II. stupňa. Pokiaľ odsúdený v tejto súvislosti poukazoval na výňatky z ním predložených rozhodnutí orgánov činných v trestnom konaní vo veciach ním podaných trestných oznámení voči poškodenej, išlo o rozhodnutie o odmietnutí takého trestného oznámenia odsúdeného a rozhodnutie o prerušení trestného stíhania „vo veci“, dokonca pre absenciu zistenia skutočností oprávňujúcich vykonať trestné stíhanie voči konkrétnej osobe a preto podľa názoru súdu tieto rozhodnutia ani samé o sebe ako a ani v spojení so skutočnosťami a dôkazmi súdu skôr známymi, nie sú absolútne spôsobilé odôvodniť iné rozhodnutie o vine ani o treste. Návrh na povolenie obnovy konania tak aj v tejto časti predstavuje (a to opätovne, keďže tie isté dôvody odsúdeného súd posudzoval už v predchádzajúcich konaniach o ním podaných návrhoch na povolenie obnovy konania - vo veciach Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 1Nt/1/2019, 2Nt/4/2021 a 1Nt/11/2022) iba snahu dosiahnuť neprípustnú revíziu právoplatného rozhodnutia súdu v prejednávanej veci. Odsúdený si totiž návrh na povolenie obnovy konania mylne stotožňuje s ďalším opravným prostriedkom, slúžiacim ma prieskum rozhodnutia, ktorým bol právoplatne uznaný vinným, hoci tak, ako je vyššie uvedené, taký prieskum prostredníctvom návrhu na povolenie obnovy konania nie je možný, keďže jeho účelom nie je posudzovanie celkovej zákonnosti alebo správnosti postupu súdov v pôvodnom konaní, a teda ani bez splnenia podmienok podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku znovu preskúvanie obhajoby právoplatne odsúdenej osoby.

Pokiaľ obhajoba odkazovala na Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd s tým, že podľa neho je obnova konania prípustná aj v prípade podstatnej chyby v predchádzajúcom konaní, ktorá mohla ovplyvniť rozhodovanie vo veci, súd považuje za potrebné zdôrazniť, že Trestný poriadok v súlade s medzinárodnými dohovormi reflektuje nevyhnutnosť pripustiť nápravu chybných právoplatných rozsudkov v trestnom konaní, a to možnosťou tejto sa domáhať dvomi mimoriadnymi opravnými prostriedkami - dovolaním a obnovou konania, pričom stanovuje konkrétne podmienky pre uplatnenie toho-ktorého z nich. Tak, ako bolo však už vyššie opakovane zdôrazňované, obnova konania slúži na nápravu právoplatného rozhodnutia, ktoré vychádza zo súdom zistených skutkových okolností, ktoré zrejme nie sú správne, ale to výlučne iba preto, že vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy v pôvodnom konaní neznáme a tieto by mohli viesť k iným skutkovým zisteniam. Tento mimoriadny opravný prostriedok preto nie je určený na nápravu súdnych rozhodnutí, v ktorých bol síce správne zistený skutkový stav veci, ale malo dôjsť k nesprávnemu výkladu právnych noriem hmotného práva alebo k porušeniu procesných noriem, ale ani na nápravu súdnych rozhodnutí, ktoré vychádzajú zo skutkového stavu, ktorý bol na základe vykonaných dôkazov v podstatných okolnostiach nesprávne zistený alebo z dôvodu, že pri zisťovaní skutkového stavu boli závažným spôsobom porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci, na ktorú nápravu slúži iný mimoriadny opravný prostriedok, a to dovolanie, ktorého podmienky uplatnenia, vrátane subjektov, oprávňujúcich také podať, upravuje Trestný poriadok v ust. § 368 a nasledujúcich.

S poukazom na hore uvedené skutočnosti súd, konajúci o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania v predmetnej veci, odsúdeným uvádzané dôvody v podanom návrhu na povolenie obnovy konania, vyhodnotil z hľadiska podmienok podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku za nespôsobilé, či už samé o sebe alebo v spojitosti so skutočnosťami a dôkazmi súdu skôr známymi, odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste a keďže návrh odsúdeného neobsahuje ani iné dôvody na povolenie obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku, súd jeho návrh zamietol.

Vyhlásené uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať sťažnosť na súde, proti uzneseniu ktorého sťažnosť smeruje a to do 3 pracovných dní od oznámenia uznesenia. Oznámením uznesenia je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba uznesenie doručiť. Ak sa uznesenie vyhlásilo v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok.